

bertil maatte gives mig, nærmere at gaae ind paa Forholdet mellem de Fattiges og ringere Stilledes Forpligtelser og de Forpligtelser, der paahvile de større Besiddere og de mere Formuende; jeg troer ikke, at dette Sidste henhører under det Affnit, som nu foreligger.

Mr. P. Bruun: Det er af Majoriteten i Udvalget udtalt, at det Princip, der efter Majoritetens Forslag ligger til Grund for Fordelingen af Arbejdet ved Sneekastningen, er overeensstemmende med det ifølge den tidligere Lovgivning allerede Gjældende, og at det er i og for sig det Rigtige; deri skal jeg være enig med den ærede Majoritet, og jeg troer, at de fleste, om ikke Alle, ville være det; men det forekommer mig, at den ærede Majoritet gaar videre i sin Anvendelse af dette Princip, end der nødvendigt er begrundet i Principet selv og end det har været Tilfældet, saaledes som det er bragt i Anvendelse efter den ældre Lovgivning. Jeg mener, at det er en ikke ringe Forskiel imellem at sige, at Sneekastningsarbejdet skal paahvile Alle, og at sige, at det skal paahvile Alle i lige Grad, og det forekommer mig at maatte være Resultatet af Majoritetens Indstilling, at dette maa blive Reglen. Der er derved seet bort fra to Momenter, der ved alle mere eller mindre analoge Forhold ere komne i Betragtning, nemlig Evnen til at bære Byrden og den Nytte, Enhver har af den Foranstaltning, hvortil Arbejdet kræves. Det er Momenter, som jeg troer ved alle analoge Forhold bør komme i Betragtning og som ved Majoritetens Forslag aldeles skydes tilside. Derved vil efter min Mening fremkomme en Ulighed, for ikke at sige en Ubillighed, og den vil fremkomme, selv om man seer bort fra Evnen til at bære Byrden og alene holder sig til Nyttens af Arbejdets Udførelse. Denne Ulighed, troer jeg, vil træde temmelig skarpt frem, om den end neppe, saaledes som en tidligere æret Taler (B. Christensen) har meent, vil gaae ud over de Fattige; thi i denne Henseende kan jeg henholde mig til den sidste ærede Taler, at man ikke kan sige, at det vil gaae ud over de Fattige, og det har vist heller ikke været det, som

den ærede Ste Landstingsmand for 2den Kreds har meent. Det vil ikke gaae ud over den Fattige af den Grund, som den sidste ærede Taler angav, at der jo for jordløse Huusmand og Indestær er fastsat et Maximum af 3 Dage. Men den nævnte ærede Landstingsmand har forsaavidt Ret, som Uligheden i Byrden ved sin Anvendelse vil fremtræde paa den Maade, at det er den større Landeieendomsbesidder, der bliver begunstiget, den mindre Landeieendomsbesidder, der vil være mindre gunstigt stillet efter Majoritetens Forslag. Jeg skal tillade mig at oplyse det med et Par Exempler. Selv om man nu seer bort fra Momentet af Evnen til at bære Byrden og holder sig til Nyttens af Foranstaltningen, vil det vise sig, at i et Sogn vil Byrden falde aldeles lige paa alle de mindste Hartkornbrugere, s. Ex. paa en Skjæppe — eller man kan gaae ned til et Hjerdingkar — og paa den Gaardmand, der kun holder et Spand og selv driver sin Eiendom. Dette vil kunne føres videre derved, at i Reglen stiger ikke Folkeholdet med Eiendommenes Størrelse, saaledes at, om det end ikke der træder saa skarpt frem, vil det dog vise sig og dette Forhold vil være tilfælde, saa at sige, i ethvert Sogn. Endnu skarpere fremtræder denne Ulighed i enkelte exceptionelle Tilfælde. Jeg vil s. Ex. nævne, hvor en større Gaard bliver dreven ved leiede Folk. Det er ikke ganske uden Exempel, at en stor Landeieendomsbesidder ingen faste Folk holder, men har giste Folk, Dagleiere, der hver Dag møde paa Gaarden og udføre Arbejdet med Eierens Heste. Denne Ulighed vil især træde meget skarpt frem med Hensyn til Fabrikker og industrielle Anlæg, hvor der ogsaa benyttes giste Folk. I disse Tilfælde vil Arbejdet, der skal udføres af de giste Folk, være et Arbejde, der paahviler dem og ikke Eieren. Et tredje Tilfælde, for at jeg skal nævne det, er ved store Teglbærker, der hele Sommeren beskæftige fremmede indvandrede Folk og benytte Vinteren til at bortføre deres Fabrikata. I alle disse Tilfælde ville de nævnte store Possessionairer komme til at bære en meget ringe Byrde i Forhold til den Nytte, de have af Sneekastningen. De sidstnævnte extraordinaire Tilfælde ville ikke være saa hyp-